

אכן לדעת רב הונא הנוכר לעיל, מאחר שכל מה שעושים ראוי לישראל, **הדבר מותר**.

וכשהנהיגו רבא למר שמואל, דרש^א כרבי יהושע בן לוי, שאין מזמנים את הנוכרי ביום טוב, גזרה שמא ירבה בשבילו.

ומרימר ומר זוטרא כשהיה מזדמן להם נוכרי ביום טוב, היו אומרים לו, אם טוב לך במה שעשינו עבור עצמנו, מוטב, ואם לא, לא נטרח טרחה יתירה לצורכך^ב.

הזמנת נוכרי בשבת

לדעת רבי יהושע בן לוי – בשבת **מזמנים** את הנוכרי לסעודה, שהרי בשבת אין עושים מלאכות לצורך אוכל נפש, ואין לחוש לריבוי מלאכה בשביל הנוכרי.

ולדעת רב אחא בר יעקב – גם בשבת **אין מזמנים** את הנוכרי, כי יין ששותה, אסור בהנאה, וכשנשאר יין בכוסו, הכוס נעשה מוקצה, וגורמים אנו לשמש המסלק את הכוסות לטלטל מוקצה. ואף שבאמת אחר שנעשה הכוס מוקצה, מותר לשמש לטלטלו, כדין גרף של רעי [=כלי של צואה], שמוותר להוציאו לאשפה, מכל מקום אין עושים גרף של רעי לכתחילה, על דעת שלאחר מכן יהיה מותר לטלטלו.

וכשהנהיגו רבא למר שמואל, דרש^ב כרבי יהושע בן לוי, שמזמנים את הנוכרי בשבת.

יין הנשאר בכוסות של ישראל אינו מוקצה

יין הנשאר בכוסו של ישראל, אף שמאוס הוא לשתיה, אינו נעשה מוקצה כלל ועיקר, **כי עדיין ראוי הוא לתת אותו לתרנגולים**.

^א ילייע מי דרש רבא או מר שמואל.

^ב מכל האמור כאן משמע, שרק בשבת ויום טוב דנו אם מזמנים את הנוכרי או לא, אבל בימות החול היו רגילים לזמנם לסעודה. ואפשר משום הא דאמרו, מפרנסים עניי נוכרים עם עניי ישראל משום דרכי שלום. וילייע בדבר.

^ג ילייע מי דרש רבא או מר שמואל.